Pozoroval jsem, jak v naší hospůdce fungují hovory s přáteli z mého klubu, a zjistil jsem velmi užitečný princip, který mě v komunikaci s mými nevěřícími přáteli nesmírně osvobozuje. Říkám tomu „střihy“, aneb i radikální změna tématu je běžná.

Když občas tiše poslouchám rozhovory kolem stolu, někdy sleduji neuvěřitelné tematické skoky, které nemají naprosto žádnou logiku! Nemám na mysli opilce, kteří blábolí hlouposti. Tohle jsou střízliví inteligentní lidé a jejich témata jsou i velmi zajímavá! „Jen tak“ ho napadlo něco nového, tak se ptá. A ten vedle „jen tak“ sám začne vyprávět, co mu právě přišlo na mysl. A všechno je to obsahově pozoruhodné! Nicméně jejich témata se při těchto příležitostech docela nepředvídatelně střídají − od práce k rodině, potom ke sportu, k autu, k chuti nakládaného hermelínu, až po počasí, přečtenou knihu nebo vztahové záležitosti…

Byla doba, kdy jsem v rozhovorech s přáteli vymýšlel „oslí můstky“ se snahou „přirozeně“ se dostat k Bibli a k Ježíši. Musím Ti říct, že moje pokusy o „přirozené přechody“ se většinou ukázaly jako dosti nepřirozené. A někdy jsem vymýšlel tak dlouho, až se parta začala rozcházet a nebylo z toho vůbec nic. Po řadě prohraných zkušeností jsem se jednou vykašlal na „přirozené můstky“ a přesně podle předlohy svých nevěřících přátel jsem se naučil vplout přímo do věci; stejně jako oni prostě přejdou k tomu, co je právě napadlo: „Poslyš Jirko, chtěl jsem se tě zeptat, zkoušel jsi někdy číst Bibli? Nemyslím náboženství ani církev, prostě Bibli…?“

Ukázalo se, že pokud jsem v předchozích minutách hovoru dosáhl „spojení“ − skrze své naslouchání a skrze otázky a vlastní příspěvky k tématům, která nastolil sám můj Jirka − pak moje téma o Bibli vůbec není problém! Jirka mi sděluje, o čem přemýšlí a co ho zajímá; tak i já teď sděluji jemu, o čem přemýšlím a co mě zajímá. Samozřejmě, pokud můžu najít napojení na téma, které právě běží, je to prima, ale lidé rádi začínají úplně nová témata! To jsou střihy v jejich hovorech.

Když začnu třeba téma čtení Bible Discovery, často mi můj Jirka bez zábran odběhne k něčemu úplně jinému. Co pak? Kdysi jsem býval natolik nejistý, že jsem se ke svému tématu už nevrátil. Buď jsem to bral jako Jirkův nezájem nebo jsem prostě nevěděl, jak se své téma nastolit znovu. „Možná někdy příště," říkával jsem si.
A dneska? Chvíli Jirku nechám jít jeho odbočkou a kousek jdu s ním. Jinými slovy, zůstávám s ním ve spojení. Po chvíli ale − zase úplně bez zábran − střihnu zpátky ke svému tématu. Jen to třeba trochu jinak formuluji, nebo mám další point, který jsem k tomu ještě chtěl dodat, nebo přidám novou otázku, případně zopakuji tu předchozí, na kterou mi ještě neodpověděl. „Jo, Jirko, ještě jsem ti k tomu Discovery chtěl říct, že tam míváme i úplně nevěřící lidi! Ti jsou pak celí překvapení, jak je to zajímavé a praktické."

U některých ustrašených křesťanů občas sleduji, že řeknou pár rychlých nesrozumitelných vět o něčem křesťanském − třeba o plánované křesťanské akci − a od svého tématu sami ihned utečou k něčemu docela jinému. Aby tím svého Jirku náhodou neobtěžovali. Udělej to naopak; předpokládej, že to Jirku zajímá! Ty sám dávej najevo, že Tebe to moc zajímá a obohacuje, a že znáš celou řadu dalších lidí, kterým to v životě moc pomohlo.

Vyzkoušíš citlivé a přitom smělé „tematické střihy" se svými nevěřícími přáteli? Zítra? Nebo příští týden? Ujišťuji tě, že je to snazší, než si myslíš.

Pane Ježíši, pozorování Tvých rozhovorů s lidmi mě velmi inspiruje! Vidím v nich Tvoje jasné cíle a taky Tvoje tematické střihy. Díky za úžasný příklad.